

VERESS CSENGE

MENTÉS MÁSKÉNT

(A dráma első díjat nyert a kolozsvári BBTE színháztudomány szakának fiatalok számára kiírt (B)írod pályázatán.)

SZEREPLŐK:

1. Éda
2. Diákok
3. Mentősök
4. Orvos
5. Ápoló nővér
6. Prosti
7. Máté
8. Maffiózó
9. Részlegvezető
10. Főnök
11. Kolléga 1
12. Kolléga 2
13. Újságíró
14. Hacker
15. Robotikus
16. Robotok
17. Rendőr
18. Rendőrségéd

Kellékek:

Vetítő
Színes fények
Füstgép
Ágy
Titkos szer (fecskendő)
Tükör
Mentős ruhák
Orvos ruhák, orvosi kellékek
Telefon
Hangrögzítő
Szórólap
Kütyük
Laptop
Rendőrruhák
Fegyverek
Robotöltözet (rajta piros gomb)

I. SZÍN- KI VAGYOK ÉN?

(Iskolaudvar)

A diákság egyenruhában énekel az ünnepélyen. Éda hirtelen elájul. A diákok között pánikhangulat uralkodik el, hangzavar, zsidongás, mozgolódás.

Diák 1: Elájult!

Diák 2: Hívjátok a mentőt!

Sötétség. Piros-kék fények váltakoznak, sziréna hangok.

Szavak vetítése a háttérben: ELVÁRÁSOK, STRESSZ, MEGFELELÉSI KÉNYSZER, A MÚLT TERHEIT CIPELNI, A JÖVŐN GÖRCSÖLNI, MEGALÁZTATÁST ELVISELNI, MÉRGEZŐ KAPCSOLATOK, FÁJDALOM, KI VAGYOK ÉN?, KI VAGY TE?, SZERETED AZT, AKI VAGY?, MI LESZEL AMIKOR NAGY LESZEL?, TUDOD MÁR, HOVA MÉSZ TOVÁBB TANULNI?, MÉG MINDIG NEM?, MI LESZ ÍGY BELŐLED?

Félhomály.

(Kórház)

A mentősök elhelyezik Édát az ágyon, majd kimennek, bejönnek az orvosok.

Világosság.

Nővér: A páciens 18 éves lány. Kritikus állapotú.

Orvos: Szívritmus?

Nővér: Egyenetlen.

Orvos: Magas a vérnyomása?

Nővér: Alacsony, 90/60.

Orvos: Vérkép?

Nővér: Normális.

Orvos: Az ájulás tünete a stressznek. A fokozott izgalom teszi, túl sok az inger, nem csoda, hogy ingerlékenyek, vagy kidőlnek ezek a tinédzserek.

Nővér: Szívizomgyulladás gyanúja is felmerült. Javasolt az EKG megismétlése!

Orvos: Csak a modern pszichés betegségek egyike. Egy kutatás szerint a sok stressz akár öt évvel is megrövidítheti az életünket. Egy átlagos felnőtt naponta körülbelül 11 percet idegeskedéssel tölt.

Nővér: Ez a fiatal legalább napi 24 órát.

Orvos: De miért stresszeli magát valaki ilyen fiatalon?

Nővér: A szülei szerint szorong és céltalan. Már megtörtént a szalagavató, és ő még mindig nem tudja, hogy mi szeretne lenni, hol tanuljon tovább. Ezek a gyerekek nem is tudják, milyen sok lehetőségük van.

Orvos: Na hát most megtudja! Ő most kap rá lehetőséget, hogy közelebről belelásson különböző élethelyzetekbe. Tudtam, hogy hamarosan kerül egy páciens! Muszáj beavatkoznunk. Relaxáló, meditatív tevékenységre van szüksége, ami megnyugtatja.

Nővér: Ugye nem egy újabb kísérletre gondol? Az minden szokott lenni, csak nem relaxáló. Szegény lánynak csak egy pszichológusra lenne szüksége.

Orvos: Nővér! Ne szólj bele az orvosok dolgába. Felfejlesztettem egy új szérumot, amellyel majd végigmehet egy önismereti úton. Ne aggódj, meg se fogja érezni, olyan lesz, mintha feltenne egy VR szemüveget. A mai fiatalok úgyis szívesebben élnek virtuális világokban. Meg kell mentenünk a Z generációt!

Nővér: Pont vele? Érettségi előtt? Ő nem egy kísérleti patkány! Kell a szülei beleegyezése!

Orvos: Már elmúlt 18.

Nővér: Akkor kell az aláírása.

Orvos: Nem úgy tűnik, az állapota szerint, hogy tudna most írni.

Nővér: De így nem fogja tudni, mi történik vele.

Orvos: Pont ez a lényeg! Ha tudná, hogy ez csak egy kísérlet, nem keresné a megoldást.

Nővér: De...

Orvos: Fogy az időnk! Múlik az altató hatása. Hozd ide a fecskendőt, adjuk be az első dózist!

Nővér: A várható mellékhatásokról sem tájékoztatjuk? A módosult tudatállapotról? A kockázatos fizikai rendellenességekről? Szabálytalan menstruációs ciklusról és a várható allergiákról?

Orvos: Céлом rendet teremteni a káoszban! Gyerünk!

Az orvos beadja az injekciót.

Sötétség.

Videó vetítése a háttérben: a szerencsekerék pörög és megáll a prostinál. (A szerencsekerék sorsolja ki a következő karakterbe bújást, minden jelenet előtt.)

Ez idő alatt Éda helyébe a hajléktalan fekszik az ágyba, amit a közönség nem lát.

II. SZÍN - PROSTI?

(Egy szoba)

Világosság.

Éda a prosti bőrében ébredszik, a beavatkozás után.

Prosti: Lüktet a fejem, szédülök, és hogy berekedtem. Durva ez az állapot, kemény buli lehetett az este, nem emlékszem semmire. Kinek a házában vagyok? Elraboltak??

Dörömbölnek az ajtón.

Máté: Ez az utolsó, hogy itt aludtál! Az se érdekel, hogyha az utcán alszol!

Prosti: Hol vagyok?

Máté: Hol, Hol! Az ágyamban! Hol! Nem zavar, hogy minden éjjel másnak az ágyában kötsz ki? Nem alszok én többet a kanapén. Nézz már a tükörbe, megint hogy nézel ki? Mint aki nem mosakodott három hete! Hogy csúszhattál ilyen mélyre? Régen még felnéztem rád, szerelmes voltam beléd...

A prosti az ágy melletti tükörbe néz, felpattan az ágyból és visít.

Prosti: Ki vagyok? Ez kinek a teste?! Meghackelte a tükört? Miért van piercing az orromban?! Ha anya meglátja, kiakad.

Máté: Már megint részeg vagy?

Prosti: Bocsánat, de én nem ismerem magát.

Máté: Azonnal menj ki a házamból! Bárcsak meg se ismertelek volna soha!

Máté kirángatja a házból a prostit, aki az utcán találkozik egy maffiózóval.

Maffiózó: Követelem a pénzemet! Azt hitted, meglóghatsz előlem, mi? Ötszáz rugóval tartozol nekem, ha nem adod vissza holnapig elintézem, hogy ne legyenek klienseid!

Hajléktalan: Bocsánat, de nem tudom, ki maga. Valaki ellopta a testem, ez nem én vagyok, kérem segítsen nekem.

Maffiózó: Mit szívtál? Elment a józan eszed? Nem tudod, hogy kivel állsz szemben. Ha holnapig nem kaparod elő nekem azt a pénzt, akkor valaki tényleg el fogja lopni a testedet. Szép kis árajánlatokat kaptam érte.

Megcibálja a prostit.

Prosti: Segítség! Mentsen meg valaki!

A maffiózó elviharzik.

Prosti: Mi ez a rémálom? Ki vagyok én? Ki ez, akinek a testébe rekedtem? Hol fogok aludni ma éjszaka? Éhes vagyok és fázok...

A közönségtől kezd kéregetni pénzt és szállást, a részlegvezető ott lesz a közönség között és befogadja.

Prosti: Kérem, szánjon meg, nincs hol aludnom. Csak ma estére, kérem!

Részlegvezető: Szia cica, csini vagy, befogadlak egy éjszakára.

Prosti: Köszönöm, köszönöm, köszönöm!

(Egy szoba.)

Részlegvezető: Megvettem az ágyat, fekjüdj le nyugodtan.

A prosti befekszik az ágyba.

Sötétség.

Videó vetítése a háttérben: a szerencsekerék pörög és megáll a gyári munkásnál.

Ez idő alatt a prosti helyébe a részlegvezető fekszik az ágyba, amit a közönség nem lát.

III. SZÍN- ROBOTOLÓ?

(Egy szoba.)

Világosság.

Csereg a telefon. Éda a részlegvezető alakjában felveszi a telefont.

Részlegvezető: Amm... Halló? Khm, milyen mély a hangom...

Főnök: Igyekezz be a gyárba, ma interjút készítenek a munkásokkal.

Részlegvezető: Milyen gyárba? Kivel beszélek?

Főnök: Remélem, nem kell megbánnom, hogy előléptettelek részlegvezetőnek az ország egyik legjövődolmezőbb robotgyáránál.

Részlegvezető: Csúúúcs! Azaz, hogy igen, máris ott leszek.

Leteszi a telefont és indulás előtt a tükörbe néz, az arcát tapogatja, tanulmányozza.

Részlegvezető: Ő fogadott be tegnap. Ki gondolta volna, hogy robotokat készít. És hobbiként testeket rabol. Előbb egy prosti, most meg egy... gyári alkalmazott? Vagyis munkásember? Fura álom...

Sötétség.

(Robotgyár)

Világosság. Háttérben munkazajok.

A részlegvezető, a többi alkalmazottal együtt készíti az alkatrészeket.

Részlegvezető: Azt hittem, robotokat készítünk, nem műtyüröket.

Kolléga 1: Ezekből a „műtyürökből” az lesz, te tökfej! Hány éve dolgozol itt? 25?

Részlegvezető: 25 éve ezt csinálja? Vagyis... 25 éve ezt csinálom?

Kolléga 2: Mindjárt 26.

Részlegvezető: De ez nagyon fárasztó. Begörcsölt a hátam és fájnak a kezeim.

Kolléga 1: Most léptették elő és már nyafog.

Részlegvezető: Ha ilyen az előléptetés, mit dolgozhattam ezelőtt?

Bejön a főnök.

Főnök: Megjött az újságíró, gyere. Ajánlom, hogy jó fényben tüntesd fel a cégünket!

Sötétség.

(Iroda)

Világosság.

Újságíró: Jó napot kívánok! Vince Gergely, újságíró.

Részlegvezető: Jó napot kívánok! Antal Éda... Akarom mondani amm... Eduárd. Antal Eduárd, munkás. Amm gyáros. Gyárban dolgozó munkás.

Újságíró: Kérem foglaljon helyet, felteszem önre ezt a mikrofont, majd meg kérem válaszoljon meg néhány kérdést, ha nem bánja, felveszem a beszélgetésünket.

Részlegvezető: Aha...

Újságíró: 3, 2, 1 és indul! Hogy hívják önt?

Részlegvezető: Lehetne esetleg név nélkül?

Újságíró: Persze elnézést, milyen udvariatlan vagyok, akkor indítom újra. 3, 2, 1, indul!

Az újságíró bekapcsolja a hangrögzítőt.

Újságíró: Az első kérdésem az lenne, hogy mit gondol, milyen hatással van ez a sok gyár az ökológiára?

Részlegvezető: Öko mi? Bocsánat, nem vagyok biológus.

Újságíró: Rendben, kezdjük akkor egy könnyebb kérdéssel... Mehet? 3, 2, 1!

Az újságíró újra indítja a hangrögzítőt.

Újságíró: Mióta dolgozik itt?

Részlegvezető: Hamarosan 26 éve.

Újságíró: Ez nagyon sok idő, mi tartja itt önt? Elköteleződés, ragaszkodás?

Részlegvezető: Jó kérdés, én is ezt tenném fel magamnak.

Újságíró: Nem fél attól, hogy a robotok miatt, amelyeket a saját kezével készít, esetleg a jövőben nem lesz munkahelye? Hogy a jövőben gépek végzik el ezt a munkát, sőt minden mást is?

Részlegvezető: Nem, sőt remélem, nekik legalább nem fog fájni a hátuk.

Újságíró: Tudomást szereztem róla, hogy önnek van gyereke. Bizonyára neki is a kezéhez van növe a telefonja, a jövőben talán már a robot lesz az ember kezéhez növe. Nem rémiszti meg ez a gondolat, hogy a digitális bennszülöttek, a Tik-Tok nemzedék már lassan nem is él offline életet? Mennyire korlátozza gyermekét?

Részlegvezető: Áá... Én teljes szabadságot adok neki, hadd csinálja az ember azt, amit szeret.

Újságíró: És mit gondol a hackerről, aki állítólag önkéntől vásárolja a robotokat, majd ezekbe zárja a gyerekeket, ezzel lassan átvéve a hatalmat a város felett. És ez még csak a kezdet. Nem félti a lányát?

Részlegvezető: Nem hallottam még róla. Miért zárja be a gyerekeket?

Újságíró: Most én kérdezek... hagyjuk!

Az újságíró kikapcsolja a hangrögzítőt.

Újságíró: Tudja, maga nem valami jó interjúalany, ez kevés lesz egy cikkhez.

Részlegvezető: A barátaimat is bezárták?

Újságíró: Nem, csak a gyerekeket. A lányát is bármelyik pillanatban beszippanthatja ez az új világ. A Z generáció belecsöppent egy virtuális világba, rabok lettek egy videójátékban. A szülők

ki vannak készülve, minden hír erről szól, a világ fel van háborodva, mindent megtesznek a csemetéjükért, nagyobb a téboly, mint a koronavírus idején, már a világ másik felén is használják a MENTSDAGYEREKEDET hesteget Tessék itt egy kép a hackerről, ha látná, azonnal hívjon! Itt van a számom.

Az újságíró átad egy szórólapot a hackerről, ami a háttérben ki van vetítve és a telefonszámát.

Sötétség.

(Robotgyár)

Világosság. Háttérben munkazajok, dolgoznak.

Kolléga 2: Na, mit kérdeztek?

Részlegvezető: Valami öko dolgokat, de azt mondta, ebből nem lesz cikk.

Kolléga 1: A főnök nem fog örülni, jó reklám lehetett volna ez a cégünknek.

Kolléga 2: Vidd ki a dobozokat!

Sötétség.

(Raktár)

Világosság.

A részlegvezető kiviszi a dobozokat.

Részlegvezető: Szóval ez egy felnőtt kötelessége? Szó nélkül hallgatni a feletteseire?

Hirtelen megjelenik a hacker.

Részlegvezető: Hé, maga olyan ismerős! A heekker!!

Hacker: Halkabban! Különben meg, nem tudom miről beszél. Csak egy ártatlan törzsvásárló vagyok, aki innen veszi a robotokat.

Részlegvezető: Ne áltasson már!

Előveszi a szórólapot a zsebéből.

Részlegvezető: Engem is el akar lopni?

Hacker: Nem, nekem csak a gyerekekre van szükségem.

Részlegvezető: Én is gyerek vagyok! Fogadok, hogy maga varázsolt el!

Hacker: Nem fog valami részeg munkás még valamit a nyakamba varrni! Léptem.

A hacker kiszalad. A részlegvezető megpróbálja elkapni, de kicsúszik a kezei közül. A részlegvezető felhívja az újságírót. Az újságíró hangja szól a háttérben.

Részlegvezető: Itt volt!

Újságíró: Ki? Kivel beszélek?

Részlegvezető: Édával... Izé... Eduárd vagyok, a szűkszavú munkás. Itt volt a hacker.

Újságíró: Hol? Azonnal küldjön helymeghatározást! Hívom a rendőrséget!

Sötétség.

(Egy szoba)

Világosság.

Részlegvezető: Micsoda fura nap! Legyen már vége!! Nem akarok én se prosti lenni, se egy robotoló! Hát remélem, hogy ha lefekszem, többet ilyen nem kell átélnem. Borzasztóak a főnökök, de a kollégák se jobbak. Egy helyben ülni, és ugyanazt a mozdulatot csinálni óráról órára, napról napra... Nekem ez borzasztó helyzet. Csak megmenekülök valahogyan ebből a helyzetből!

A részlegvezető befekszik az ágyba.

Sötétség.

Videó vetítése a háttérben: a szerencsekerék pörög és megáll a hackernél.

Ez idő alatt a részlegvezető helyébe a hacker fekszik az ágyba, amit a közönség nem lát.

IV. SZÍN- ROBOT?

(Egy szoba, mindenféle kutyü veszi körül.)

Világosság.

Éda a hacker bőrében felpattan, egyből a tükörhöz szalad és hátraszökik ijedtében.

Hacker: Ne, ne, ne!! Csak ezt nee! Most meg egy körözött bűnöző lettem! De hol van ez a gyerektolvaj?! Persze, engem zárnának a börtönbe, mi? Kellett nekem ráhívni a rendőrséget. Ő lopta el a testem? Jajj, csak le ne vágja a hajam! Most akkor én kell folytassam az álnok tervét? Ezek szerint ma is másnak kell megfelelni előbb, mintsem saját magamnak, folytatódik az önkeresés vagy rombolás, már nehéz megkülönböztetni a kettőt... Ki ment meg engem?

Robotikus: Cyber-Mester, bocsánat a zavarásért, de indíthatjuk a programot? A robotok készen állnak a támadásra.

Hacker: Na, végre valaki tisztelettudó. Vajon mennyi vér tapadhatott ennek a testnek a kezére, hogy megkapja a tiszteletet?

Robotikus: Uram, nem teljesen értem, miről beszél.

Hacker: Milyen programot akarsz elindítani?

Robotikus: Ne viccelődjön. Uram, ma van a nagy nap! Tudja! Váltsuk meg a világot!

Hacker: Mit is értesz pontosan világmegváltás alatt?

Robotikus: Hát amin dolgoztunk a börtönben. Most akar meghátrálni?

Hacker: Nyugi, csak tesztellek. Na, halljam az egészet részletesen, tudnom kell, hogy pontosan tudod-e a dolgod.

Robotikus: Az emberek lassúak és haszontalanak a munkára, így helyettesíteni kell őket a robotokkal, akik sokkal megbízhatóbb, gyorsabb és olcsóbb munkát végeznek. A Z generáció csak a kezdet volt, hiszen ők könnyű prédák, észre se veszik, hogy virtuális világban vannak. Az egész világot robottá változtatjuk, és mi leszünk a főrobotok. Úgy formáljuk a világot, ahogy mi akarjuk. Először hatástalanítjuk a város összes elektronikus eszközét, és elindítjuk a robotokat, utána már hátradőlhetünk és végignézhethetjük a zsenialitásunkat a VR szemüvegeken át. Most le kell ellenőrizni, hogy minden rendben van-e és elindítani a programot.

A robotikus közben gépel a laptopon és bejönnek a robotok a közönség között. Mindegyiken van egy piros gomb.

Piros fények és füst.

Hacker: Azta... És ez a piros gomb mire való?

Robotikus: Az leállítja a robotokat, ha valami balul sülné el, de ezt ön is jól tudja. Nem fogunk oda kerülni, hogy azt meg kelljen nyomni.

Hacker: Csak leteszteltem, hogy tudod-e, mi ennek az egésznek a célja és bízhatok-e benned. Szerintem minden rendben van. Holnap kezdhetjük a támadást! Addig készülj fel!

Piros-kék fények váltakoznak, szirénahangok.

Két rendőr fegyverekkel beront és elfogják a hackert és a robotikust.

Rendőrségéd: Fel a kezekkel! A törvény nevében letartóztatjuk.

Rendőrségéd: Jogában áll hallgatni. Bármilyen, amit mond, felhasználható ön ellen a bíróságon. Joga van egy ügyvéddel beszélni. Ha nem tud ügyvédet fogadni, az állam fog kijelölni egyet önnek. Tisztában vannak a jogaikkal?

Robotikus: Ühüm...

Hacker: Kérem, ez nem az én testem! Itt valami félreértés történt!

Rendőr: Ezt majd a szülőknek magyarázza ki.

Beviszik őket a börtönbe.

Sötétség.

(Cella)

Világosság.

Robotikus: Legalább itt jobb, mint az előző börtönben, van itt minden is, ingyenfűtés, kaja, tv!

Hacker: Én még soha nem voltam börtönben, véletlenül hoztak be! Valaki ellopta a testemet... Holnap a robotok ellepik a várost, majd az egész földet, és ez ellen nem tudok tenni semmit! Vissza akarok menni az iskolába. Miért nem hisz nekem senki?

Robotikus: Én elhiszem, hogy más vagy. Egész nap furcsán viselkedtél. A főnököm soha nem nyugodott volna bele, hogy az utolsó lépéseket a börtönből kelljen végignéznie. De ne aggódj, készültünk B tervvel, a robotok a világ elfoglalása után be vannak programozva, hogy értünk jöjjenek. A bőrünkben vannak mikrochipek, hamar megtalálnak.

Hacker: Hát perszeeee, a bőröm! Hiszen eddig másnapra mindig azzá váltam, akivel aznap utoljára érintkeztem, de akkor holnap ugyancsak bűnöző leszek, mivel veled érintkeztem utoljára.

Robotikus: Ácsi! Azért a testemet nem adom!

Hacker: Nem is kell. Nem várhatom itt, hogy a robotok kimentsenek, miután elpusztítottak mindent. Meg kell állítanom, mielőtt túl késő!

A rendőr odalép a cellához egy papírral a kezében.

Rendőr: Ezt írják alá, kérem!

Az informatikus megfogja a kezét.

Rendőr: Ne érjen hozzám, mert öt évvel meghosszabbítom börtönbüntetését! De hogy tudja előre, tetteiért amúgy is életfogytiglant fog kapni!

Mindketten aláírják a papírokat, a rendőr kimegy és lefekszik.

Sötétség.

Videó vetítése a háttérben: a szerencsekerék pörög és megáll a hackernél. Újra lehet pörgetni 30-ért. Újrapörgetés, a szerencsekerék megáll a rendőrnél.

Ez idő alatt a hacker helyébe a rendőr fekszik az ágyba, amit a közönség nem lát.

V. SZÍN- KISZABADULÁS A SAJÁT CELLÁMBÓL!

(Egy szoba)

Világosság.

Éda a rendőr bőrében felpattan és egyből a tükörhöz szalad.

Rendőr: Szuper! Működik az elméletem! Ma egy milliomost kellene megérintsek, hogy azzá váljak. Még a végén nem is olyan rossz ez a testbe bújós valami. De most koncentráljunk! Ki kell szabadítanom a többieket, és meg kell nyomnom a piros gombot.

Felveszi a rendőrruhát, sapkát és a fegyvert.

Rendőr: Azta egy igazi fegyver! Ezt hogyan kell használni?

Bemegy a rendőrségre.

Sötétség.

Világosság.

Rendőr: Figyelem! A városunk veszélyben van. Robottámadás lesz, és ha nem állítjuk le idejében, a robotok átveszik az uralmat felettünk, és a gyerekeket is ki kell szabadítanunk a játékból, van is egy tervem.

Segédrendőr: De hát már elfogtuk a hackert.

Rendőr: Tudomást szereztem róla, hogy nélkülük is elindul az akció, ezért résen kell lennünk. Indulás!

Robbanáshangok, bejönnek a robotok.

Rendőrsegéd: Attól tartok, hogy elkéstünk.

A robotok körbeveszik a rendőröket és harcolnak: táncmozdulatokkal harc jelenetek. A rendőr mindegyik robot piros gombját megnyomja egyenként, akik diákokká változnak (levessik a robot öltözetet).

Diák 1: Mii? Azt hittem ez csak egy játék, a honfoglaló.

Diák 2: Én élveztem!

Diák 3: Szinte megöltük az igazi embereket!

Diák 4: Köszönjük, hogy megmentettél, igazán jó rendőr vagy!

Rendőr: Igen, azt hiszem, tényleg igazán jó rendőr lehetnék.

Diák 2: Ne már! És most mehetünk vissza a suliba?! Az még rosszabb! Megint a tanítás és a fejmosás!

Sötétség.

(Egy szoba)

Félhomály.

Éda ül az ágyon.

Éda: Régi énem elveszett, az új még keres,
Nem találok a helyemet idebent.
Telnek a napok, a hetek nyomtalanok.
Bús az arcom, komor, talán megtört,
Odabent üresség tátong, kong, még visszhangzik,
Ordítózik valami után, mókuskereket játszik.
Nem érti, a megtörést mi okozhatta?
Semmi, üres, tátongó, hideg, közömbös.
Sóvárog s vár, talán hiába.
Keresett régen, megtalált, elvesztette,
Újból nekifut mindhiába, elvesztődik.
Hangtalan marad talán mindörökre.
Vonszol mindent maga után,
Bánatot, egykori boldogságot, megaláztatást,
Fáradtságot, örökös küzdést.
Csüggedt, hatalmasat zuhant,
Okát már kezdi sejteni.
Nem is élt ő eddig igazán, csak létezett.
Az élet hiányzik belőle, a régi jókedv,
A gyerekessége, ártatlansága, naivsága.
Elveinek követése újból, megrendíthetetlenül.
Olcsónak érzi magát, egyszerűnek, kifürkészhetőnek.
De érzi, változás következik, megerősödés,
A lélek üres, de újból felépül,
S így talán az önkeresés is véget ér.

(Szabó Piroska- Önkeresés)

Bejön a prosti egy cigivel a kezében.

Prosti: Tudok én megoldást a szomorúságra, tessék itt egy szívás. Megtanítalak én a nagyvilági életre.

Éda beleszív a cigibe, és elkezd köhögni és eltolja magától.

Éda: Nem kell nekem ebből az életből! Utcán élni? Eladni a bőrömet és tönkremenni a drogtól?

Prosti: Nem élek én az utcán.

Éda: Csak minden nap másnak az ágyában kelsz fel.

Prosti: Kirándulok. Te talán nem szeretsz utazni?

Éda: Nem ilyen áron.

Prosti: Ja, mert te olyan különb vagy nálam. Mi ketten ugyanolyanok vagyunk. Nézz csak magadra. Tessék.

A prosti ismét Édának kínálja a cigijét. Bejön a részlegvezető, elveszi és eloltja a cigit.

Részlegvezető: Mire tanítod szegény lányt? Nem akar ő prosti lenni, gyárban akar dolgozni. Hamar kap munkahelyet, minden ipari vállalat munkaerőhiányban szenved.

Prosti: Azt nem csodálom. Ki akarna odamenni?

Részlegvezető: Ki nem akarna? Versenyképes fizetés, stabil munkahely, előléptetési lehetőségek, kellemes munkahelyi légkör.

Éda: Monotonitás, fájó hát, kötött munkaidő, rossz munkakörülmények, éjszakai meló.

Prosti: Jól mondja. Az én szakmámra nem jellemző a monotonitás. Minden nap egy új izgalom!

Részlegvezető: A te szakmád? Hagyjuk már! Mindenkinek a nagyüzemi élet a vágya.

Prosti: Az nem nőnek való munka.

Részlegvezető: A tiéd meg nem embernek való munka.

A prosti kiviharzik dühében és bejön az informatikus.

Hacker: Ennek meg mi baja?

Részlegvezető: Neked nem a börtönben lenne a helyed? Mit keresel itt?

Hacker: A mai világban az ember mindent megold pénzzel, viszont a segédem még börtönben van, egy jó informatikust keresek.

Részlegvezető: Itt nem találsz. Itt a pénzed semmit sem ér.

Hacker: Csak féltékeny, mert az ő munkája nem túl jövedelmező. Éda, te matek-infót végeztél, felveszlek egy jól jövedelmező munkára.

Éda: Amm...köszönöm nem.

Hacker: Sokat fizetek.

Részlegvezető: Senkinek sem kell a mocskos pénzed.

Hacker: Megválthatjuk az egész világot mi ketten. Látok benned potenciált. Ne kérsd magad.

Részlegvezető: Takarodj innen, vagy felhívom a rendőrséget!

Hacker: Éda?

Éda: Nem! Majd én eldöntöm, hogy mit akarok. Valami mást... ez mind nem nekem való.

Részlegvezető: Ez egy elég határozott „nem” volt.

Hacker: Na és te?

Részlegvezető: Soha!

Hacker: Kétszer annyit fizetek, amennyi a fizetésed.

Részlegvezető: Nem.

Hacker: Háromszor!

Részlegvezető: Egye fene!

Kezet fognak és együtt elmennek. Már Éda is kimenne lehajtott fejjel, de szembemegy a rendőrrel.

Rendőr: Ne búslakodj, még van időd eldönteni, hogy merre tovább.

Éda: A te szakmád milyen?

Rendőr: Egyszerre izgalmas, tisztességes, el tudom belőle tartani a családomat, de ami a legfontosabb, hogy igazán szívből csinálom.

Félhomály.

A False confidence táncot eltáncolja a rendőr és Éda: <https://youtu.be/SNCQsu5uXbo>

Kezdetben kék, hideg fények, majd egyre melegebb, sárgás fények.

Sötétség.

Éda befekszik az ágyba.